

KOMT EEN VROUW BIJ DE ADVOCAAAT

In de dagelijkse praktijk bij Aduocatenkantoor Eueraert in Amsterdam komen dagelijks ingewikkelde, boeiende en niet zelden schrijnende zaken aan de orde. Advocaat Vera Kidjan schrijft elk kwartaal over adoptie gerelateerde kwesties die op haar bordje komen. Dit keer met een happy end.

Het is alweer zo'n vijftien jaar geleden dat ik haar voor het eerst ontmoette. Ze had een afspraak in mijn kantoor. Een tengere Chinese vrouw met een verloren blik in haar ogen. Ze was zwanger en had een verblijfsvergunning bij haar Nederlandse echtgenoot. Hij was sinds een paar maanden spoorloos verdwenen waardoor zij

problemen kreeg met haar verblijfsvergunning omdat zij voor deze verblijfsvergunning afhankelijk was van haar echtgenoot.

Het was geen gelukkig huwelijk, het ging gepaard met veel ruzie en huiselijk geweld. Haar echtgenoot vertrok

na een heftige ruzie voor zaken naar Hong Kong. Sindsdien had ze niets meer van hem vernomen. Wij benaderden het Nederlandse ministerie van buitenlandse zaken. Zij hadden meer informatie over haar echtgenoot maar mochten die niet vrijgeven zonder de toestemming van de echtgenoot en die gaf hij niet.

Langzamerhand kwam de vrouw erachter wat er met haar echtgenoot was gebeurd. Hij was in Hong Kong aangehouden door de politie en werd strafrechtelijk veroordeeld op grond van handel in verdovende middelen. In Hong Kong moest hij een lange straf uitzitten. Ondertussen werd de zoon van de Chinese vrouw geboren. Omdat zijn vader Nederlander was, was de zoon door geboorte Nederlander geworden. De vrouw vroeg een Nederlands paspoort aan voor haar zoon maar dat werd geweigerd omdat vader toestemming moest geven. De vrouw kon vader echter niet bereiken. Hij verreed al haar toenaderingspogingen. Dit verhaal vertelde zij de gemeenteambtenaar die moest beslissen op de paspoortaanvraag van haar zoon. Toch weigerde hij het paspoort af te geven.

De vrouw kwam bij mij langs. Wij stapten naar de rechtbank. De rechtbank bepaalde dat uit artikel 1:253q en 1:253r van het Burgerlijk Wetboek volgt dat als één van de ouders al dan niet tijdelijk in de onmogelijkheid verkeert het gezag uit te oefenen of als de verblijfplaats van de ouder onbekend is, het gezag van die ouder geschorst is. Dan mag de andere ouder het gezag over een kind alleen uitoefenen. Gewapend met deze beslissing ging de vrouw opnieuw naar de gemeente waarop uiteindelijk wel een Nederlands paspoort aan haar zoon werd gegeven.

Ondertussen procedeerde de vrouw over haar verblijfsvergunning. Het duurde in totaal zes jaar en enkele gangen naar de rechtbank voordat de zaak werd gewonnen en de vrouw in het bezit werd gesteld van een verblijfsvergunning.

De echtgenoot werd ondertussen uitgeleverd aan Nederland en mocht de rest van zijn straf in Nederland uitzitten. Ik bezocht hem in de zwaar beveiligde penitentiaire inrichting. Tijdens ons gesprek gaf hij geen

enkele blijk van interesse in zijn zoon. Hij vertelde niet wanneer hij vrij zou komen.

De vrouw kwam wederom bij mij op gesprek. Zij wilde een echtscheidingsprocedure beginnen. Haar echtgenoot was inmiddels op vrije voeten gesteld maar kwam niet naar huis en vertrok onmiddellijk met de noorderzon. Hij had zich uitgeschreven uit de basisregistratie personen als "vertrokken onbekend". In opdracht van de vrouw begon ik een echtscheidingsprocedure. Het huwelijk werd ontbonden en de vrouw verkreeg het eenhoofdig gezag over haar zoon.

Na de scheiding maakte de vrouw weer een afspraak. Zij wilde begeleiding bij haar naturalisatieverzoek. Het lukte, ze werd Nederlander.

Er verstreken enkele jaren waarop we elkaar niet zagen. Toen meldde ze zich opnieuw bij ons kantoor. Zij was verliefd geworden op een Chinese man en ze wilde dat we voor hem een verblijfsvergunning regelden. Dat lukte. Haar zoon kreeg een papa.

De vrouw kwam op gesprek. Ze was ondertussen hertrouwd en ze wilde dat haar echtgenoot haar zoon zou adopteren. Wij gingen naar de rechtbank voor de partneradoptie. De woon- en verblijfplaats van de biologische vader was nog steeds onbekend. Deze man werd daarom openbaar opgeroepen om ter zitting te verschijnen. Hij kwam niet opdagen en sprak het adoptieverzoek daarom niet tegen. Het was een zitting met drie rechters en een griffier. Voorafgaande aan de zitting had de voorzitter haar toga uitgedaan en ging zij naar een aparte kamer om alleen een gesprek te kunnen voeren met de zoon. Tijdens dat gesprek gaf de zoon aan dat hij wilde dat zijn stiefvader ook zijn 'echte' vader zou worden en dat hij zijn achternaam wilde dragen.

Tijdens de zitting gaf de voorzitter aan dat de adoptie zou worden toegewezen. Gedurende al die jaren had ik de vrouw nooit zien huilen ondanks alle problemen waarmee zij worstelde maar toen kwamen de tranen los. Ouders en zoon omhelsden elkaar. Het was een emotioneel moment.

De kers op de taart! En ze leefden nog lang en gelukkig. Een mooie afsluiting van het jaar voor een huis-, tuin en keukenadvocaat. ●

INFO

Vera Kidjan is advocaat bij Everaert Advocaten in Amsterdam, www.everaert.nl. 020-7523217 of stuur een e-mail naar: kidjan@everaert.nl